

KADUNUD

Neil pole midagi ühist... peale kadunud abikaasa.

Proloog

8. juuni, 2004. Fairfax, Georgia

Adam Fairfax tuli kirjutuslaua tagant välja ning tervitas õemeest naeratuse, südamliku käepigistuse ja sõbraliku õlalepatsutusega. "Ron, mul on hea meel sind näha. Kuidas reis läks?"

"Ükskord ometi polnud ühtki probleemi, aga tõtt-öelda olen liiga palju reisinud ja hakkan vanaks jääma." Ron Raven patsutas nooremat meest seljale ja surus tolle kätt. "Kurat võtaks, sina aga oled paremas vormis kui iial enne, Adam. Kas osaled ikka veel maratonidel?"

"Praegu ainult poolmaratonidel. Pikemateks jooksudeks pole mul aega treenida. Aga kurta ma vist ei või. Sinu omaga võrreldes on minu töögraafik nagu jalutuskäik pargis. Iga kord, kui Avery või Pauliga räägin, teatavad nad, et oled parajasti lennukis või just maabumas."

Ron ohkas. "Mulle tundub samamoodi ning lennukiga reisimine pole enam kindlasti nii lõbus kui vanasti. Kõigist nendest

KADUNUD

turvaväravatest sokkideväel läbi kõmpimine on sama nauditav tegevus kui vaadata hallituse kasvamist vannitoa seinal."

Adam sirutas käe kirjutuslaua ülemise sahtli poole ja võttis sealt eelmisel nädalal valminud laenulepingu, millel puudus ainult õemehe allkiri. "Arvata võib, et see stressi tekitab, isegi kui tead siseringi nippe, mis protseduuri veidi lihtsustavad."

"Sul on õigus – see on vägagi stressirikas. Mu vererõhk on laes." Roni nägu tõmbus hetkeks pilve, kuid siis hakkas mees itsitama. "Sinu õde on aga hoopis midagi muud. Ta on inglinäoga türann. Avery on otsustanud mind tervena hoida, isegi kui me mõlemad seda üritades sureme. Tema sõnutsi elan saja-aastaseks, kui söön palju kala ning tervislikke lehtköögivilju. Aga põrgu päralt, miks ma peaksin nii vanaks elada tahtma?"

Adam naeris kaastundlikult. "Aga Avery ei võta sind muidugi kuulda."

"Loomulikult mitte. Ta jätkab mulle neetud spinati ja lõhe serveerimist. Kolesteroolitaseme normishoidmine on tema suurim kinnisidee. Ma ei üllatuks, kui teataksid mulle, et kogu selle lõhekoguse juures, mida Avery mind sööma on sundinud, on mu nahk oranži tooni omandanud."

"Selline mu õde kord juba on." Adam viipas, et Ron istuks. "Lõunaosariiklase sarmi taga on ta täpselt samasugune nagu ta ema – kangekaelne nagu muul."

"Avery ja su ema pole mingid haruldused. Vannun, et põikpäisus on naiste DNA-sse kodeeritud." Ron itsitas. "Samas ei suuda ma ka ilma nendeta elada, isegi kui mulle pakutaks selle eest kogu Hiina teevaru. Peaksid abielluma, Adam. Meiesugused töönarkomaanid vajavad naist, kes meil silma peal hoiaks."

"Tühjagi me neid vajame." Adam naeratas. "Sind kuulates meenub mulle alati, miks ma poissmehena õnnelik olen."

JASMINE CRESSWELL

"Sa lihtsalt pole õiget naist kohanud," ütles Ron. "Usu, ükskord armud ülepeakaela ja imestad, miks sa ennast nii kaua tagasi oled hoidnud."

Adam krimpsutas nägu. "Kas mu õde määras su oma suuvoodriks? Kordad täpselt tema sõnu."

"Tabasid märki, Adam. Jäin vahele. Aga mida sina siis ootasid? Olen lihtne karjaajaja. Ma ei sobi sinu õe suguse terasmagnoolia kõrvale. Kui ta midagi käsib, löön kulpi ja ütlen: "Jah, madam. Olen julge, aga mitte rumal," vastas Ron.

Adam ohkas. "Olen õppinud, et elus on vähe asju, mida oleks raskem taluda kui lõunaosariigi daami pepsi näägutamist. Peaksin alla andma ja abielluma järgmise naisega, kelle Avery mulle ette söödab."

"Ära tee seda." Ron oli äkki tõsine. "Ära tee tema pepsist näägutamisest väljagi." Ron koputas oma sõnade rõhutamiseks nimetissõrmega kirjutuslauale. "Hoolimata kõigest, mis ma varem ütlesin, ära abiellu, kui see sulle endale rahuldust ei paku. Olen näinud, mis juhtub meestega, kes abiellusid pereliikmete lepitamiseks ja usu, see vaatepilt pole meeldiv."

"Praegu mind abielu ei ähvarda. Mul on sel aastal panga juhtimisega nii palju tegemist olnud, et seltsieluks pole suuremat aega jäänud. Kui jutt juba seltsielule läks, siis loodetavasti on sul aega täna minuga lõunat süüa."

"See oli mul kavas küll. Tänan kutsumast."

"Kui nii, siis lähme Tammetuppa." Adam heitis õemehele vandeseltslasliku pilgu. "Sealne loomaliha on linna parim ja luban, et ei kaeba Averyle ära, kui tellid ka friikartuleid."

"Oled üle prahi naisevend, Adam. Tea, et panustan rohkem sulle kui rahale." Ron naeratas ja võttis diplomaadikohvrist paberipataka. Adam oskas õemehe kamraadlikkust vääriliselt hinnata ja

KADUNUD

naeratas vastu. Mõlemad mehed teadsid väga hästi, et AS Raveni Ettevõtted asutaja ja vanem äriosanik Ronald Howatch Raven oskas kasumi välja võluda tühjast kohastki ning kuigi investeerimisraha tuli Adamilt, oli tema selles ettevõttes noorem äriosanik.

Algselt oli Esimene Fairfaxi pank loodud kohalikest talunikest koosneva kogukonna teenindamiseks, kuid nüüdseks ulatus panga teeninduspiirkond Atlanta lähistele välja. Panga presidendina oli Adam harjunud laenama pigem mõned tuhanded ilusalongi või pererestorani asutamiseks, kui kolm miljonit dollarit Wyomingi kolkatalu muutmiseks peeneks puhkekeskuseks. Mees teadis väga hästi, et tal poleks iial avanenud võimalust saada Roni uusimas kinnisvaraettevõtmises osanikuks, kui Roni naine poleks tema õde.

Adam oli enda vastu piisavalt aus, tunnistamaks, et õemehe laenutaotluse rahuldamises oli üksjagu irooniat. Viieteistkümne kuu eest, kõigest paar päeva pärast oma kolmekümne esimest sünnipäeva, oli temast saanud oma vanaonu järglane panga presidendi ametikohal. Adam andis endale täielikult aru, et peamiselt oli ta selle töökoha saanud nime ja perekondliku järjepidevuse pärast ning et suurem osa juhatuse väikeaktsionärist liikmetest pidasid teda rumalaks kollanokaks. Eelmine aasta oli kulunud suures osas juhatajate ja aktsionäride veenmisele, et Esimene Fairfaxi pank jääb püsima ainult juhul, kui nad lõpetavad laenud sugulastele ja sõpradele ning hakkavad raha andma korraliku äriplaaniga ettevõtjatele. Ta polnud arvestanud, et kõige huvitavam äriplaan tuleb tema kirjutuslaua taga istuvalt õemehelt.

"Siin on Flying W projekti viimased eskiisid," ütles Ron paberipatakat üle laua lükates. "Arvasin, et tahad neid näha, et toimuvaga kursis olla. Lisasin isetehtud fotod sellest maa-alast, kuhu kavatseme kämpingu rajada. Võime seda lõunasöögi ajal

JASMINE CRESSWELL

põhjalikumalt arutada. Nagu näed, sobivad Hõbejõe kaldad suurepäraselt kämpingu rajamiseks. Nagu ma varemgi olen öelnud, on jões palju suurepäraseid õngitsemiskohti."

"Neile külastajatele, kes õngitsemisest ei hooli, avaneb aga jõele suurepärane vaade." Adam võttis kirjutuslauale laiali laotatud kalendripiltideks sobivate fotode hulgast kiirevoolulist jõge kujutava pildi. "Kurat võtaks, see on tõesti kena kant."

"Jõgi ja Grand Tetoni mäeahelik ajavad turistid vasikavaimustusse. Minu hinnangul ei saa see projekt aia taha minna."

"Olen sinuga nõus. Sellel kohal on fantastilised arenguvõimalused."

Ron manas näole tõsise ilme. "Tõtt-öelda pidanuksin ma talutööd juba aastate eest lõpetama, kuid olen korralduste tegemiseks liiga hõivatud olnud. Kätt südamele pannes ei jõua ma Wyomingis käia nii tihti, kui peaksin."

"Olen alati öelnud, et talu töödejuhataja on suurepärane. See tegi talutööde jätkamise lihtsamaks."

"Sul on õigus." Ron noogutas mõtlikult. "Kui Flying W töödejuhataja poleks nii hea, oleksin sunnitud arendustöödega juba aastate eest algust tegema."

"Kas su töödejuhataja on uue töökoha juba leidnud? Tänapäeval pole talupidamine just populaarne tegevusala."

"Ta saab hakkama." Ron ei täpsustanud talu töödejuhataja saatust. "Kindlasti on sul hea meel kuulda, et mul ei tekkinud projekti täielikuks finantseerimiseks vajaliku raha kokkusaamisega raskusi. Loodan läbimurdele lähinädalatel. Kahjuks pole ehitamishooaeg pikk, kuid optimist, nagu ma olen, loodan vähemalt peamaja enne talve tulekut katuse alla saada."